

δειν, οὐδὲ αὐτὸς ἱερωσύνην νὰ μὴ λάβῃ. Ποία γὰρ ἀνάγκη εἶναι οἱ καταυτιαμένοι καὶ ψεγα-
διασμένοι ὅπωςδήποτε, νὰ λαμβάνουν ἱερωσύνην ; Ἡ δὲν εἶναι ἄλλοι ἱερεῖς νὰ συντελοῦσιν
εἰς ὑπουργίαν τῶν μυστηρίων ; . . .

Ἔτερον ἐρωτᾷτε, ὅτι ἀρπάζουσι τινὲς γυναῖκας καὶ ἀπερχόμενοι εἰς ἄλλας ἐπαρχίας
στεφανώνονται, ἔπειτα γυρίζοντας εἰς τὴν χώραν τοὺς διάγουσι συνεζευγμένως καὶ λέγετε
τί νὰ κάμετε ; Εἰς τὸ ὅποῖον ἔχετε τὴν λύσιν ἀπὸ τὸ παραπάνω, τὸ ὅμοιον, τοῦ παρ' ἐνο-
ρίαν ἤγουν ὁ γάμος νὰ διαμένῃ ἀδιάλυτος, νὰ ἀφορίζονται δὲ αὐτοὶ ὅπου παρ' ἐνορίαν
ἐστεφανώθησαν καὶ ὁ παπᾶς ὅπου τοὺς εὐλόγησε νὰ κατήρεται . . .».

240

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, δι' ἧς δίδεται ἄδεια γάμου εἰς
πρώην ἱερέα,

ἐν 70, Α', σ. 82–83.

« . . . ἐκρίναμεν καὶ τοῦτον μὴ ἀπώσασθαι κενόν· δεῖ γὰρ μᾶλλον τῷ ὀλισθαίνοντι ἐπιδου-
ναι δεξιάν, ὅπως μὴ τελείως ἀπόλλυται . . .».

241

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, περὶ συγχωρήσεως γάμου εἰς
βαθμὸν ἐκ διγενείας,

ἐν 70, Α', σ. 92–93.

« . . . δέονται περὶ τούτου τυχεῖν ἐκκλησιαστικῆς συμπαθείας, διὰ τὴν φαινομένην τοῦ
συννοικεσίου δυσκολίαν, ὅπερ κατὰ μὲν τοὺς βαθμοὺς ὑπάρχει τέλειον καὶ ἀδιάβλητον. Τὰ
γὰρ ἐκ διγενείας συναλλάγματα πρὶν τὸν 5' βαθμὸν διαλύονται. Ἐσημειώθη δὲ παρὰ τοῖς
κεκωλυμένοις, ὡς δοκεῖ διὰ φαινομένην μικρὰν τῶν συγγενικῶν ὀνομάτων σύγχυσιν, ὧν
ἐνεκα καὶ παρὰ τοῖς νομικοῖς ὑπομνήμασιν ἀρχαιοτέροις διαλαμβάνουσι περὶ τούτου ρητῶς,
τὸ παρὸν συνάλλαγμα ἐξετάσθη συνοδικῶς ἐπὶ . . . πατριάρχῳ κὺρ Γερμανοῦ, καὶ ἔδοξεν
ἀκώλυτον εἶναι. Τούτου χάριν, οἷκτωρ καμφθέντες, . . . δι' ἐπομένας ἀναγκαίας περιστάσεις.
γράφομεν καὶ ἀποφαινόμεθα . . . ἵνα συντελεσθῇ τὸ συννοικέσιον τοῦτο ἀνεμποδίστως . . .».

242

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, περὶ ἀρραβώνων,

ἐν 70, Β', σ. 404–405.

« . . . ἀνηνέχθη ἡμῖν . . . ὅτι γαμικὰ συναλλάγματα μέλλοντες ποιεῖν τινες, εἰώθασιν ἀρρα-
βῶνας προεπιτελεῖν, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, χωρὶς τῆς νενομισμένης παρατηρήσεως, εἴτα
μεταμελόμενοι, διαλύουσιν αὐθις αὐτοὺς ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας, κἀντεῦθεν ἀναφύονται
ἔριδες καὶ φιλονεικίαι παράλογοι, ἐν τῷ ἀπαιτεῖν ἀλλήλους ἔξοδα πολυποίκιλα καὶ διά-
φορα καὶ καταντᾷ ἐς τέλος ἡ τοιαύτη αὐτῶν ἀταξία εἰς σύγχυσιν καὶ κοινὴν βλάβην τῆς
πολιτείας. Ἦν ἀταξίαν ἀνατρέψαι καλῶς διανοηθέντες οἱ τῆς αὐτόθι πολιτείας χριστιανοί,
διωρίσαντο κοινῇ βουλῇ καὶ σκέψει, μὴ ἄλλως ἐπὶ γαμικοῖς συναλλάγμασιν ἀρραβῶνας
γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἔξῃς, εἰ μὴ μόνον εἰδήσει τοῦ ἀρχιερέως, περιτιθέντος τοῖς

